

Acció CIUTADANA

SETMANARI REPUBLICÀ FEDERAL

Olot, 22 Març 1930. — Subscripció 5 ptes. l'Any. Número solt 10 cts. — Redacció i Administració, Concentració Republicana — Any I. — Núm. IV

LA INDIA ES REDREÇA

TOT l'impuls sentimental d'una raça, contingut forçadament per un ambient persecutori, es desborda d'una manera passiva però valenta i concreta.

Sense crits subversius, ni situacions violentes, l'ànima d'un poble camina sobre el silenci dels seus.

Les actituds i els semblants prenen un caire de protesta resolta; la gent s'arremolina calladament, amb atenció fervorosa, entorn Gandhi que els adreça la seva paraula, viva i càlida d'un desig de llibertat.

Gandhi és una llença d'ideal que flameja insistentment però amb una flama dreta i forta que no poden interrompre els poders constituïts.

Es la consciència de l'home que es desvetlla; és la veu de la justícia que la civilització neteja del llot ignominiós que l'estigma encara; és el clam de la cosa natural que ens reclama imperiosament el retorn a l'individu.

Abans d'ésser Estat havem d'ésser home i poble.

Ningú té el dret d'exigir als altres l'acatament a una constitució determinada i cap deixa de tenir l'obligació de reconèixer amplament la llibertat de l'individu.

La vanitat de creure's procedents d'una casta privilegiada deshumanitza l'esperit dels homes, i la comprensió és ja una cosa impossible; és evident aleshores que el procés evolutiu de la consciència d'un poble determini radicalment la seva actitud vers una disgregació inevitable.

Aquest és el cas de la Índia, sotmesa a l'esperit britànic, la lliberalitat anglesa, — liberalitat tan sols aparent — ha retardat considerablement el seu progrés ideal. Cal fer constar però que la Índia és el millor pou de riquesa d'Anglaterra, per tant l'àliga imperial s'arraparà, sigui com sigui, per no deixar-se la escapar. Mac Donald, primer representant anglès, home democràtic, que es diu líder socialista, s'hi girarà de cara? Es possible que no, ordres governamentals donades fan creure tot el contrari.

Però ara és ja impossible deturar la superació interna de la Índia.

I la foguera ideal de Gandhi abrandarà, de mica en mica, passivament, totes les consciències fins que, salvats tots els obstacles impotents i inútils davant una voluntat, exigirà la llibertat que li pertoca.

«Acció Ciutadana» i la llengua catalana

D'ençà del primer número d'Acció CIUTADANA que hi sóc subscript i segueixo atentament tots els articles que s'hi publiquen. Quan el digne President del Centre de «Concentració Republicana» En Ramon Aubert, el dia de la conferència d'Angel Samblancat, ens anuncià que uns quants elements joves, d'idees liberals, tenien el projecte de fer un setmanari portaveu d'aquestes idees, vaig sentir una íntima satisfacció. Aquesta fou augmentada amb les excuses que En Samblancat greguè restint donar a la concurrència, davant la dificultat de no poder-se expressar en català, i no pas precisament pel fet d'aquella dificultat, sinó per la significació lògica que s'obtenien les satisfaccions amb que justificava la seva actitud.

Doncs bé. En Samblancat, que és aragonès,

encara que parla i escriu el català a la perfecció, té molta més facilitat quan parla castellà i degut a això i amb la benevolença del públic, ho feu de la manera que considerà més planera.

Vingué després l'aparició d'Acció CIUTADANA i vaig trobar cosa natural que fos escrit en la llengua que parlem i com que és precisament d'això que desitjo parlar, hauré d'afegir a dues cartes que, publicades a la secció de «Tribuna lliure» em cridaren l'atenció respecte aquest punt.

Primerament he de fer constar que, en la meua joventut, sempre vaig combatre tota cosa que al meu entendre significués divisió entre les nacions i entre els homes. Parlar de fronteres i d'haver-hi més d'un o dos idiomes, em semblava que era cosa contrària als ideals de fraternitat humana i, anti-militarista convençut, considerava l'ideal de la pàtria com un dogal que la burgesia posava al coll dels treballadors.

Les dues cartes signades per Soler i Cos, com pogueren constatar els llegidors d'aquest

En mi, individuo, hay una esfera autónoma que ningún otro Estado, familia, municipio o nación, puede hollar sin destruir la condición de hombre.

L. Araquistain.

setmanari, es faguéssó de les dues maneres de pensar que avui hi ha entre els obrers catalans. La primera d'elles és del meu pensar d'abans, quan tot just complava una vintena d'anys, i la segona està d'acord amb la manera de veure les coses d'un quant temps a n'aquesta part.

La publicació d'aquests dos parers, que realment existeixen entre la nostra classe proletària, té, baix molts aspectes, molta més importància de la que molts hi donen. Procuraré explicar-me.

El fenomen de la Guerra Europea, un dels fets més importants que registra la història i que costà la vida a més fills de mare, operà un canvi tan radical en els destins del món, que podríem qualificar-lo de període constructiu de la transformació social. La primera prova d'això foren les convulsions que esdevingueren a Rússia per a enderrocar el règim capitalista i que duren avui encara. La segona prova fou la creació de molts estats nous, que abans vivien oprimats per diferents imperis i que avui s'han pogut constituir en Repúbliques independents, fortes i progressives, com, de segur, mai haurien arribat ésser-ho. Un mapa d'Europa d'abans la guerra era una cosa uniforme i forçada; era una superfície prenyada de moviments revolucionaris sempre a punt d'esclatar, per causa de la tirania que uns estats forts — Alemanya, Anglaterra, Rússia, Àustria — exercien damunt uns estats febles — Polònia, Irlanda, Txeco-Eslovàquia, Lituània, etc., etc.

L'absurda teoria que «el peix gros es menja el petit» era aplicada amb tota la seva força, com si realment l'home civilitzat, l'home cult, pogués comparar-se amb un pobre i inconscient animal aquàtic. El treball de l'home, la seva intel·ligència, la seva superioritat i la seva organització, no arribaven més enllà de la que concedim a una bèstia desposseïda de tots els atributs humans. Tanmateix l'error que implica aquesta pobríssima teoria, és inacceptable i deu ésser rebutjat enèrgicament.

Calgué, per a aclarir horitzons i desfer el disbarat que enclou aquella teoria imperialista, enemiga dels drets, de la llibertat i de la democràcia, que aquella guerra tan cruenta, plena d'horrors i salvatjades, posés les coses al seu lloc i els fets, més eloqüents que les paraules, evidenciaren a les potències, amb tots els seus vaixells de guerra i formidables armaments, com els peixos petits no es deixaren menjar per el gros. L'heròica resistència belga en fou el primer exemple.

Contemplem avui el canvi que ha fet el mapa d'Europa. Pobles amb idioma propi, amb història brillant, amb economia florixent, que no podien ni piular, xuclats per els impostos imperials, avancen decidits cap al progrés i cap a les millors condicions que mai els seus «protectors» haurien resolt. Avui ells han bastit la seva cultura interior, han enrobustit la seva legislació, han resolt els problemes que dintre de casa seva els era impossible resoldre'ls abans.

I, majorment, el que més els importava, que és la clau del benestar: han organitzat els seus programes culturals d'acord amb les seves necessitats i segons la voluntat del país. Massa llarg fóra de citar exemples d'un a un.

El problema cultural a Catalunya, on ha estat impossible canviar-nos la manera que tenim de parlar, és encara un problema per a resoldre. Fa llàstima, comparats els catalans amb els homes d'altres països, la manera que parlem i la manera que escrivim. Som una cosa amorfa, indefinida: resultem vulgars, sense acabar de fer i ens formem amb una barreja de dues cultures, una imposada oficialment i altra pròpia de nosaltres mateixos, que viu maniatada i que és la que pugna per a manifestar-se lliurement.

Pensem l'atemptat pedagògic que hem de suportar en els nostres primers anys escolars, aprenent en una llengua que no entenem, com deia molt bé Martí Cos. La primera base per la cultura d'un país, diu la pedagogia, és ensenyar amb el mateix idioma en que es parla. Després que se'n aprenguin tants com es vulguin.

Cal, que els obrers, més interessats que ningú en obtenir una major cultura, que és la base de la seva emancipació, reflexionin bé respecte aquest punt.

DOMÈNECH ORDEIG

DEL CARNET PARTICULAR

(Petits comentaris)

Si atents als pensaments dels grans savis els homes tinguéssim la virtut de deixar translluir en tots els actes una guspira tant sols del caliu que en nosaltres arbora gairebé sense heur-n esment donaríem un pas ferm en la consecució dels bells ideals per els que la humanitat es daleix i lluita.

Quin allisonament més positiu enclouen les cinc ratlles de l'autor de «El jardí d'Epicur» que en lloc preferent d'aquest periòdic hi llegirém l'avant darrera setmana.

Que comptats són els homes que tenen la sinceritat de dir en públic tot el que pensen. L'esforç per a no ésser comprès i l'esperit de fingiment per a situar-se a recés dels blancs d'altri, porten a la negació completa de les conviccions fins a l'extrem de fingir per a enganyar-nos a nosaltres mateixos. Sense el perjudici del que diran, més arrelada la idea, professant-la amb orgull, fita en ella la vista com a nord i guiatge dels nostres passos, donant per ella la vida si així cal, tindriem a l'home col·locat en el terreny de no temer el fer pública la seva manera de pensar, i és que també manquen homes de fermes conviccions. La idea no és com un vestit de temporada que es canvia sovint. Dissortat del que en arribar a la joventut no duu en el fons de la seva ànima una idea que l'acompanyi immaculada fins al fossar i més dissortat encara el que arriba al fossar sense haver lluitat per una idea.

Sota aquest aspecte, la classe humil és la més avantatjada. La idea no té de fer-la surar en les mascarades de la política mundial. La convicció és ferma i sense mixtificacions, enorgulleix fomentar-la a n'els semblants «s'estima a n'els altres quan correspon a la nostra» i és que la idea de l'humil no li conquereix glòries, va unida a la lluita per el pa, per el sosteniment de la família, sense la pretensió de conquistar-se títols ni llocs rellevants i per això és immutable i sincera.

Si en l'aspecte esmentat s'esta situat a bon nivell, manca però el situar-nos en el que atany el fragment darrer de les cinc ratlles de l'eminent escriptor francès: «respectar el pensament quan ens és contrari, saber escoltar allò que ens desplaça».

Fixeu vos en el paper irrisori de gairebé tots els defensors de partit quan agafen la ploma per escriure. Aquells tocs de clari intolerants que ells creuen justíssims i de possibilitats innegables, sonen a les orelles com la barra-lleva d'una presó excitadora més de llàstimes que d'admiracions. És l'efecte contraproduent de la intolerància. A n'aquests tocs de clari a Olot, dissortadament, certa premsa ens hi té força acostumats. Passa, però, que els que constitueixen aquesta, són els que podríem dir-ne enemics volguts, ja que sense donar-se'n compte posen a mans de l'adversari la necessitat d'emprar mitjans excepcionals, camí sempre dreturer per a arribar a la victòria. Fan el que els governs dinàstics amb les doctrines republicanes i socialistes.

Nosaltres, però, tenim de partir de la base de posar en pràctica la tolerància; fem públics els nostres pensaments treballant els nostres ideals amb ferm desinterès, difonem-los i acostumem-nos a saber escoltar el que ens desplaça. L'ésser tractat amb injustícia és un mitjà poderós per a adquirir una recta consciència en les coses que ens veiem privats; sobre passem-nos a les nostres forces. És la crida millor que podem fer a les multituds proletàries. Li sobra la raó a Nietzsche quan diu «que l'èxit no està sols en el vèncer, a voltes radica sols en el desig».

D. SALBERT

Comentari

Homes-Simbols

Ho és i del doble ideal de patriotisme i democràcia, el president de la República Txecoslovàquia, Tomàs Masaryk.

El prestigi de que gaudeix aquest home exemplar, no el deu pas a l'aristocràcia del seu origen, puix ve de família ben humil, ni tampoc perquè sigui rei, ni hereu de cap corona, quins prestigis solen ésser sempre ficcions mantingudes per una societat hipòcrita i sovint inculta.

L'aureola de respecte i veneració que avui fa més excelsa la vida d'aquest home, la deu als seus mèrits personals, guanyats durament en el camp de la llibertat i la democràcia, fixa la seva pensa i el seu cor en els destins de la Pàtria esclava, i per quin alliberament no escatimà cap esforç ni cap dolor. Masaryk, a qui deu Txecoslovàquia la seva independència, ho pensà mai que de la política en pogués treure cap fortuna material; ell solament creia en la fe i llealtat més escrupulosa als principis democràtics: Llegint la seva història hom s'enamora de la seva honestat i fidelitat; ni una sola claudicació, ni una marrada; la línia recta informa tota la seva conducta política envers la seva terra.

Al Professor Masaryk no li era pas igual Monarquia o República; ell prou recordava que de la Monarquia la seva Pàtria n'havia rebut els greuges més punyents; ell prou sabia que de la Monarquia no calia esperar-ne cap raig de llibertat per a la seva dissortada Nació, a la qual des de molt temps mantenia encadenada a un règim tant dur, que àdhuc, per a aixecar el seu pensament a Déu, volia que ho fes en una llengua imposada i estranya al seu esperit...

El President Masaryk, un dels representants de poble més autèntics i estimats, ha fet, des de la Presidència, una obra tan sincerament patriòtica, que és una bella prova del seu credo democràtic.

OBRERI La millor arma del burgès i de l'Estat en contra teu és la teva mateixa ignorància.

Pensa que un sol obrer instruït val per cent o per mil, i que mil sense instruir són com unes màquines que produeixen inconscientment, com si no fossin homes.

Amic llegidor tens el deure de procurar un adepte a les teves idees i un company més a les teves lectures. «ACCIO CIUTADANA» es llegeix molt, però no es llegeix prou. Cadasou té de portar-ne un altre a subscriure's-hi i a llegir-la setmanalment. Entre els amics i els companys de treball cal predicar per la República, per Catalunya, per la Fraternalitat Humana.

Torna a pensar que l'enemic té tota la força de l'Estat i la que li donem nosaltres amb la nostra pròpia ignorància i desunió!

Amb un adepte que porti cadasou, aviat serem doblats.

A Txecoslovàquia també hi ha diversitat de pobles i llengües; doncs bé, Masaryk no ha cregut que aquesta diversitat fos cap obstacle per al progrés espiritual ni material del seu país, uns al revés, ha procurat que amb tota llibertat cadu un dels pobles de la seva terra es desenrotllés de manera que la seva personalitat quedés ben definida, i això, lluny d'empobrir l'Estat Txecoslovac, l'ha fet més ric i més fort i, des del punt de vista patriòtic, completament unificat.

Quan diferent i, per això mateix, desgraciada, la manera d'obrar a Espanya, en relació als seus diversos pobles, de l'ex-dictador M. Primo de Rivera, que acaba de morir a París!

Aquest, sense una adequada preparació política, sense un prestigi popular que l'encoratges, sense l'adhesió dels intel·lectuals del país, solament ajudat per uns quants fracassats que l'adulaven fins a l'estúpidesa (segons digué un seu fill), emprengué una campanya política del tot desproporcionada a les seves forces i, per altra part, perseguint els ideals de llibertat i justícia, com ell ho feu, no és d'estranyar que n'obtingués els amargs fruits que ell tant odiava, i que, en lloc d'ofegar les aspiracions seculars de tot un poble, contribuís, amb els seus procediments polítics, a perfilar i enrobustir més l'ànima que ell intentà atuir i borrar del mosaic espiritual ibèric.

LES ARTS

Exposició V. Solé Jorba a la «Sala Altavella» de Mataró

La pintura olotina pren, per part d'alguns elements joves, noves orientacions. L'artista olotí V. Solé Jorba, exposa vint-i-vuit teles, en algunes de les quals, si recordem la seva penúltima exposició a la «Sala Parés» de Barcelona, veurem clarament que aquest jove pintor procura lliurar-se del tòpic—pintura local—amb resultats ben determinats. La pinzellada, ampla i sincera, sense preocupacions ni recordances dels vells mestres olotins, fa que obtingui, en algunes de les teles, fragments de pintura ben personal.

Pot senyalar-se com un moment feliç d'aquesta nova orientació, la tela «Alsina», d'una simplicitat extraordinària, igualment com en «Pont del Revell» i «Vista d'Olot»; en aquestes últimes, la llum i l'atmosfera hi juguen amb una agilitat i mestria admirables.

En Solé, al voler lliurar-se de les influències que tenia arrelades, ha tingut d'abandonar aquella tècnica d'abans, potser un poc sistemàtica, obtenint, per altra part, més emoció, amb la pinzellada espontània i decidida d'ara.

La pintura d'En Solé mereix tota l'atenció i és comentada molt favorablement per els aficionats de Mataró.

A. V.

VARIA

El nostre dilecte confrare, «Gasete d'Olot», en el seu darrer número, donava una resposta ben trobada als falsos apòstols de «La Tradició Catalana». Aquests senyors creuen que, encastellats en la impunitat de que disfrutaven en temps de la Dictadura, a canvi de serveis ben poc d'acord amb llur fe catòlica, podien clavar l'enverinada sageta de la seva passió política sobre persones, per el sol fet de mantenir-se fermes en un ideal, que era una conseqüència lògica del seu civisme. Aplaudim sincerament aquesta campanya de la «Gasete

d'Olot», contra la labor de difamació silenciosa que cometeren els ja al·ludits elements.

Igualment ens felicitem de que en la nostra creuada a favor dels ideals republicans i democràtics, ens segueixin tant d'aprop els valiosos elements de la «Gasetta d'Olot», a qui desitgem persistent energia per a mantenir la seva lloable actitud.

FIGURES EXEMPLARS

«Gaziel», de «La Vanguardia» estant, digué una vegada que Catalunya era una «devoradora de homes». Ara, amb motiu del fracàs que ha experimentat Puig i Cadafalch en la seva actuació poc enèrgica, quan la dictadura disolgué per la força la Mancomunitat, no seria estrany que «Gaziel» tornés a fer d'actualitat aquella gratuïta afirmació.

Segurament, però, que el mateix periodista no voldria reconèixer que quan Catalunya «devora» algun dels seus homes, la majoria de les vegades és perquè se n'ha fet mereixedor. Així succeí amb Salvatella. Xenius i ara amb Puig i Cadafalch. En canvi, quin país sap glorificar als homes que es guanyen uns mèrits com Catalunya? Exemples evidents: Pi i Margall, Prat de la Riba, Guimerà, Iglesias, i ara, aquestes tres grans figures que honoren la dignitat nostra, que es diuen Macià, Raimond d'Abadal i Maluquer i Viladot, President de la Diputació de Barcelona, junt amb els advocats de la capital catalana, avalats amb la seva resistència enfront les impositions centrals amb el cas exemplar d'Albert Bernís, processat, empresonat, etc.

Què diu ara «Gaziel»?

ORFEÓ CATALÀ

La inauguració dels catalans a l'Exposició de Montjuic, es feu diumenge passat, amb les cançons de l'«Orfeó Català» al Palau Nacional.

Fins ara; que els elements addictes a la Dictadura, tenien tots els càrrecs públics, no havia estat possible que els veritables creadors de l'Exposició s'hi trobessin com a casa seva.

La nostra manera d'ésser, havia estat trepitjada frenèticament. La gloriosa senyera de l'Orfeó i els cants dels seus cantaires, que són sang de la nostra carn, n'havien estat bandejats.

Tot just ara l'obra del poble comença a servir per el poble.

MOVIMENTS

«Acció Republicana», que és una de les parts integrants de l'Esquerra Catalana i que la dirigeixen, entre altres, A. Rovira i Virgili, Leandre Cervera, Macià Mallol, Domènec Guansé, Josep Nin, Serra i Rafols, Curet, etc., ha llançat a l'opinió el seu manifest. Els seus principis són: Liberalisme, Democràcia i República; aspira a una transformació profunda de l'injust règim social, demana la separació de l'Església i l'Estat i es diu posseïdora d'un doble ideal, que es conclou en aquest paràgraf:

«Homes per l'ànima, catalans per la sang, volem per la nostra terra la llibertat humana i la llibertat catalana...»

«Sostenim el dret dels pobles a organitzar-se per dins i a enllaçar-se per fora, segons la decisió sobirana de llur voluntat.»

«Acció Republicana» voga per la República Federal. Estem d'acord amb el seu programa.

Política Local

El vertader signant per el setmanari local «La Tradició Catalana», en el telegrama que la setmana passada les societats i periòdics trameteren al General Berenguer, en demanda d'una amnistia més àmplia, era Mossèn Martí Mir, i restarem sorpresos que tota la premsa local publicqués al seu lloc el nom d'Ignasi Casas.

Indagades les causes, per al que a nosaltres atenyia, sabem que aquest senyor es personà a les impremtes que editen aquests periòdics, demanant molt insistentment aquest canvi de nom, i que, traspasant-se del seu comès, per un excés de galanteria, els impressors el varen complaure.

I com que a nosaltres aquest doble paper no ens interessa, ho diem per a evitar confusions.

Si un clergue no pot ésser redactor d'un periòdic que no en sigui. La moralitat i la justícia necessiten uns tractes més sincers.

«Concentració Republicana» d'Olot va rebre de l'«Unió Republicana» de Girona, una lletra sol·licitant la seva opinió per uns actes d'organització, que han de fer-se a les comarques gironines, i en els que es pensa invitar, per a ocupar la presidència, a En Salvador Albert, a quins acords «Concentració Republicana» prestà la seva adhesió.

Electricitat Médica Cures per diatèrmia, sol d'altura, etc.—Raigs X.
GASSIOT Plaça de l'Estel (Pla de Llacs) entrada per l'avinguda Paluzie.

Municipals

La Comissió Municipal Permanent celebrà el dimarts passat, la sessió ordinària setmanal. La presidí l'Alcalde don Joan Tresserras, assistint-hi els Consellers senyors Tutau, Agustí, Arau i Descals.

Després d'aprovada l'acte de l'anterior, el senyor Alcalde assabentà a la Permanent de que, en contestació al telegrama adreçat al Govern per a l'ampliació de l'amnistia concedida i de la revisió dels processaments que, per suposats delictes polítics i socials, foren fallats durant la Dictadura, n'havia rebut un de concebut en aquests termes:

«Presidente Consejo Ministros a. Alcalde interino Olot—Remito su telegrama a Ministro Justicia para resolución que proceda».

S'acordà quedar-ne amb satisfacció enterats.

Per manament de la Presidència fou llegida una breu i atenta carta del senyor Masramón, el qual, possessorat altra vegada del càrrec de Diputat Provincial per el Districte d'Olot-Puigcerdà, amb que l'honoraren els sufragis dels electors i que la Dictadura li arrebaça, oferint els seus serveis per tot quant pugui ésser beneficiós per aquesta ciutat i estigué a l'abast d'ell. A proposta de la Presidència, acordà la Permanent quedar-ne satisfactoriament enterada i trametre a l'al·ludit senyor Diputat provincial una lletra remerciant-li els seus oferiments, els quals seran correspostos amb el concurs i ajuda d'aquesta municipalitat.

Entrant en el despatx dels assumptes que l'ordre del dia relacionava, es donà compte del R. D. de 4 de Març corrent, el qual disposa que siguin computats als Empleats i Obrers de la Província i Municipi, en l'acte de la jubilació, els anys servits en l'Exèrcit i Armada, acordant-se quedar enterats.

S'aprovà una relació de comptes.

Igualment foren aprovats els dictàmens emesos per el N. de Foment de cada una de les instàncies de que es fa menció, otorgant-se el permís sol·licitat: al senyor Legares per la reforma d'algunes obertures en la façana de la casa n.º 1 de la Plaça del Palau; al senyor Ferrés, per a edificar una casa en un solar del carrer del Casal Marià; al senyor Rodas, per a la construcció d'un terrat en la casa de la seva propietat, situada en el carrer del Bisbe Guillaumet; al senyor Simón, per a fer-se un garatge en terrenys que confinen amb el carrer del Casal Marià, i per últim, a la senyora Baburés, per a la construcció d'unes galeries a la seva casa del carrer de Erancesc Montsalvatje.

Foren, acte seguit, llegides, i a l'ensem la Permanent donà la seva conformitat a les propostes del N. de Foment perquè s'acordi la reparació d'una part de la barbacana del teulat de l'Hospici i la col·locació en el mateix d'una tortugada i de varies canals per el desaigne com i també a la del N. de Governació per a l'adquisició de vestits per els individus de la Guardia municipal diurna.

Tot seguit prengué la paraula el senyor Descals, el qual, amb atinades observacions, digué que creia convenient, per quant considerava ja molt avançada l'estació, que sense demorar-ho més i tota vegada que els clocs eren fets, es procedís a la plantació dels arbres en el paratge on s'hi havia de celebrar la Festa de l'Arbre. Així quedà acordat.

Passaren respectivament als Negociats de Governació i de Foment—per a que dictàmini el procedent—les sol·licituts signades, la primera, per el senyor Clota, demanant se li concedeixi la llicència que es necessita per tal de dedicar-se, en aquesta ciutat, a la indústria de lloguer d'automòbils, i la segona, per el senyor Delegat de la Companyia Arrendatària de Petrolis S. A., sol·licitant llicència per a portar a terme les obres que el desplaçament de l'aparell que suministra benzina davant el n.º 12 de la Plaça de Clarà, fa necessàries.

I sense res més, s'aixecà la sessió.

Savó Chimbo: Demaneu-lo a tots els Establiments.

ELS ESPORTS

Olot F. C., 2. - F. C. Argentona, 3

Amb aquest resultat finí el partit jugat diumenge en el Camp de l'Estació.

Per l'equip forà es destacoaren el defensa Olm, que fou el millor dels vint-i-dos jugadors, i els dos interiors; els nostres es limitaren a complir.

El senyor Segura estigué encertat en l'arbitratge.

Industria i Comerç, 5. - C. Fontanella, 2

Renyidíssim fou aquest partit i portat a gran tren, amb molta nerviositat, que es mantingué fins cap al

final, produïda per l'actitud poc esportiva d'un actor de públic d'ambdós bàndols

La primera part hom en restà satisfet, malgrat el vent que feia i que espatllà varies jugades, vaient-se en tots dos onzes un desig manifest de sortir victoriosos i posant-hi tots el màxim d'entusiasme i voluntat.

En aquesta part dominà lleugerament el Centre Fontanella, qui fou el primer en marcar. Finí amb l'empat a dos goals.

Represa la lluita, el joc canvià per complet, baixant molt de qualitat i s'embrutí, majorment per part d'alguns de la Indústria. El cansanci privà als jugadors d'aquell entusiasme i voluntat que veïrem a la primera part, i on es notà més fou als rengles del Centre Fontanella; la Indústria ha aprofitat dominant gairebé tota la part i marcant tres goals més, per cap els contraris. En això i ajudà força l'actuació gairebé nula de la defensa verda.

Creiem, però, que si aquest bàndol hagués decantat el joc cap a l'ala dreta, probablement hauria marcat, ja que en tota aquesta part no passaren ni una pilota a En Boix, que era el que podia ajudar-hi més.

Amb tot i que aquest partit era difícilíssim per l'arbitr, el senyor Güell D. se'n sortí força airós, si bé cometé alguns errors que perjudicaren als vert-blancs.

Per a demà, a un quart de quatre de la tarda, s'anuncia el tercer partit de Torneig, entre el «Centre Obrer» i l'Olot F. C., el qual anirà a benefici del jugador J. Castells.

Dimarts d'aquesta setmana, en la Junta que celebrà l'Olot F. C., es reuniren els àrbitrs amateurs que dirigiran els encontres del «Torneig Local», acordant-se que per cada partit que arbitrin percibeixin, en concepte d'honoraris, deu pessetes.

Fem avinent a tots aquells aficionats que es vegin amb condicions d'arbitrar, que poden fer-ho, sol·licitant-ho a la Directiva del Club, tinguent dret a la mateixa gratificació.

CONSULTORI JUBERT

Malalties de les criatures.
Malalties de la pell.
Cirurgia infantil.—Cirurgia dels ossos.
Diagnòstics.
Traslladat; Plaça Constitució, 7, prals.-GIRONA

D'ací i d'allà

El coro «L'Estrella», de la «Concentració Republicana», pensa inaugurar aviat un artístic penó, el croquis del qual ha estat encomenat al nostre company de redacció, Josep Pujol.

Savó Chimbo: Es el que renta més i és gasta menys.

Al «Café Esport», els dies festius, continuen els concerts-vermouth amb molta animació. Es un èxit per el Trio Casanovas i per el cafeter senyor Vinaixa.

Per a demà tenen escollides les següents peces: *La Alegria de la Huerta*, de Chueca; *Loin du Bal*, de Gillet; *La Verbena de la Paloma*, de Breton.

Se'n assegura que aquesta setmana entrant quedarà constituït a aquesta ciutat un «Casal Català» que tindrà el seu estatge a la Plaça Capellans.

El nostre amic Marius Serradell, concessionari de diferents marques d'aparells de radio, i gramofon, ha presentat al públic aquesta setmana, amb audicions a varies societats, un superb moble radio-fono, que té una dicitó fins ara no superada.

EN E. VELEZ

Te el gust d'oferir el seu nou domicili i laboratori per a tota mena de treballs per a aficionats, amb la màxima qualitat i mínim preu.

Excursions, Banquets, Festes, Festes Religioses, etc.

Plaça Clarà, 12, 2

Demà sols restaran obertes les farmàcies Bolós i Cardelús.

Per a demà, a les cinc de la tarda, en el «Centre Obrer» s'hi anuncia la representació del grandios drama en tres actes, original de Victor Mora Aisinella, «L'Embruixada».

Demà sols restaran oberts els estancs n.º 1 del carrer Major i n.º 4 del carrer de Sant Esteve.

La passada setmana foren registrades set defuncions i dos naixements.

ESTEVE MOLAS, Clivillers 21,
casa on trobareu tota classe d'utensilis de música. Radio, Fotografia i joguets

Imp. de Pere Aubert, Nou de Sant Antoni 7.—Olot

Banc de Catalunya

Sucursal d'OLOT

Sant Rafel, 24

Compra i Venda de Valors = Descompte de Cupons = Canvis de monedes = Girs i Lletres de Crèdit per Espanya i Extranjer = Negociació de Lletres = Suscripcions a Emprèstits = Comptes corrents en Moneda nacional i estrangera = Valors en Custòdia = Prèstecs en garantia de Valors, etc.

Caixa d'Estalvis

En llibretes fins a 10.000 pessetes

Interessos al 4 per cent anyal

Negociem els cupons Obligacions Companyia General de Ferrocarrils Catalans 6 per cent venciment 1er Gener i 15 Febrer 1929 i Deutes Esjat i Caixa Ferroviària venciment 1er d'Abril proper.

1928 1929

Joc de Dormitori

300 ptes.

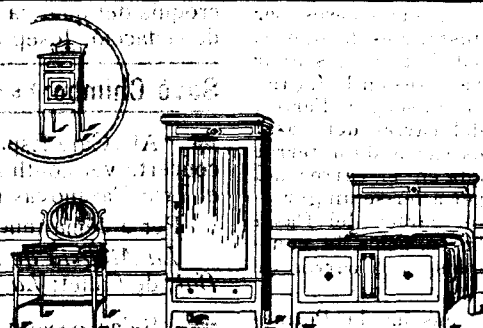
Joc de Menjador

190 ptes.

Llit i Somnier, 29 ptes. - Calaixeres, 100 ptes.

Mobles LES TRES PORTES

Hospici, 9 - OLOT

Cafè Esport

Tots els dies festius, d'onze a una del matí, es donarà un Concert-Vermouth a càrrec del

Trio Casanovas

integrat per *MARCEL RIBAS, Piano;*
FRANCESC CASANOVAS, Violí;
ALFRED BLANCO, Violoncel

Banc Comercial de Barcelona

Capital: 25.000,000 de pessetes, totalment desemborsat

Casa Central: BARCELONA, Passeig de Gràcia, 3 i 5
Direcció telegràfica i telefònica: «COMBANK»

Sucursal d'OLOT: St. Rafel, 4. - Telèfon, 22

COMPRA-VENDA DE TOTA CLASSE DE VALORS de contractació corrent

Negociem tots els cupons de venciment 31 de Març corrent i 1er d'Abril vinent, en les mateixes condicions que la Banca de Barcelona.

Caixa d'Estalvis { A la vista, 3 per cent anyal
A sis mesos, 4 » » »
A un any, 4 1/2 » » »

Comptes Corrents. - Cambra Acuiraçada. - Dipòsits de Valors i totes les demés operacions de Banca i Borsa

ENTITATS ASSOCIADES:

BANC DE PRÈSTECES I DESCOMPTE
BANC INTERNACIONAL D'INDUSTRIA I COMERÇ

Fàbrica de Corretges Andreu Serrano

LA GARRIGA (Barcelona) - Telèfon, 39

Sucursal a OLOT (Girona): Valls Nous, 18. - Telèfon, 20

Les corretges i demés productes marca "VARRIDR" signifiquen garantia de qualitat. Preus sense competència

Unions per a corretges, tiretes, tiratacos, tacs

Gran Stok de politxes de fusta a preus inverossímils

Accessoris en general per a la industria. Important stok de ganxos lligatims CLIPER

OLIS I GRASSES MINERALS

Xampany RIGOL

Es el preferit per la gent de bon paladar

Representant a Olot i Comarca:

J. Rigau Mitja

Valls Nous, 18. - Olot